

Quan els
treballadors fan
vaga, no és que no
vulguin treballar, sinó
que volen fer-ho en
millors condicions.

Francesc Layret

lluita obrera

Òrgan de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya núm. 197 novembre-desembre 2009

la teva
força és
decisiva

CCOO ha demanat la dimissió del secretari de Joventut de la Generalitat pel dubtós atorgament de les subvencions

El cas Millet dóna la raó a CCOO, que fa anys que reclama en solitari la transparència en la utilització dels fons públics

Fa anys que CCOO de Catalunya presenta els seus comptes a la Sindicatura de Comptes de Catalunya sense tenir cap obligació de fer-ho

I, alhora, aquest sindicat ha reivindicat insistentment i en solitari la necessitat d'impulsar una normativa que reguli i que obligui totes les institucions que reben diners públics a fer un acte de transparència i justificar escrupolosament a què han dedicat aquests fons i quina n'ha estat la finalitat. És el cas de les fundacions, les organitzacions empresarials, els sindicats o les ONG. Aquesta era una de les recomanacions que recollia el document elaborat per la Comissió de Bon Govern presidida pel desaparegut Anton Canyelles i impulsada per l'exconseller Josep Maria Vallès en l'anterior legislatura, i que novament reclamem que s'apliqui ja. Però aquest document continua dormint en algun calaix d'algun departament de la Generalitat.

L'afer Millet i el Palau de la Música han tornat a donar la raó a CCOO de

Catalunya. La seva dimensió i els efectes socials que comporta ens recorden que aquesta és una més de les moltes expressions que tenen unes pràctiques caracteritzades per l'opacitat en la gestió dels fons públics. Cal saber què es dóna, a qui, per a què i en què ho fa servir. És l'única manera d'acabar amb l'amiguisme i el clientelisme, d'acabar amb l'ús indegut dels fons públics, i de posar les bases per acabar amb els delinqüents i amb les pràctiques abusives des de qualsevol despatx, que cregui que pot repartir recursos públics per a fins inconfessables.

SUBVENCIONS SOTA SOSPITA

En aquest sentit, CCOO de Catalunya va demanar la dimissió del secretari de Joventut de la Generalitat de Catalunya, Eugeni Villalbí, després que un informe elaborat per Acció Jove -

Joves de CCOO de Catalunya demostrés l'arbitrarietat d'aquest departament en l'atorgament de les subvencions.

Aquest informe mostrava com, per segon any consecutiu, s'havien atorgat subvencions d'una manera totalment desequilibrada a organitzacions sindicals juvenils sense tenir en compte la representativitat i les activitats a desenvolupar amb interès social per al país. Les dades de l'informe són contundents. CCOO, amb una representativitat del 43,99% havia rebut una subvenció de 29.810 euros, un 27,03% del total. La UGT, amb un 41,25% dels delegats, havia rebut 30.460 euros, un 27,63% del total. Sorprenentment, la CSC, d'on curiosament és membre el secretari general de Joventut, amb un 0,43% de representativitat, va rebre un total de 50.000 euros de subvencions, un 45,34% del total. Si desglossem les quantitats per delegat veiem com cada un de CCOO va rebre 2,87 euros, UGT va rebre 3,11 euros, mentre que la CSC va rebre 247,25 euros per delegat. Comportament sectari, arbitrari, clientelar...?

RECUPERAR LA CREDIBILITAT EN LES INSTITUCIONS

Malauradament, avui la situació de crisi econòmica general que vivim fa recaure els costos socials i econòmics

Cal saber què es dóna, a qui, per a què i en què ho fa servir. És l'única manera d'acabar amb l'amiguisme i el clientelisme, i d'acabar amb l'ús indegut dels fons públics

en els treballadors i treballadores, en forma d'atur o de pressió a la baixa de les seves condicions de treball. Durant els anys de creixement econòmic, bona part de la riquesa creada no ha servit per corregir injustícies socials, ni per posar les bases d'un model social i econòmic més just i eficient. Hem vist com determinats sectors socials han utilitzat la fase de creixement econòmic per augmentar el seu enriquiment privat i personal, sense compromís amb el desenvolupament social i territorial. Ho hem vist recentment amb el cas Pretòria, que ha implicat l'alcalde i alts càrrecs de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet i del Govern del president Pujol.

Pràctiques de gestió, com el cas Millet, són la mostra d'un sistema que ha d'introduir canvis en forma de regulacions de la transparència de la utilització dels recursos disponibles de les entitats que reben fons públics. Cal saber qui rep fons, per a què els rep i què en fa amb tots els recursos de què disposa, els propis i els públics. Només regulant la transparència podrà la societat recuperar part dels valors morals necessaris per confiar en les institucions democràtiques i evitar la criminalització de tota una societat. No fer-ho es mantindrà una ombra de dubte majoritàriament injustificada sobre moltes organitzacions socials, compromeses, responsables i participatives.

Transparència en la gestió econòmica de les organitzacions socials i canvi del govern corporatiu de les empreses, són cares d'una mateixa moneda que cal refundre amb noves regulacions, que reforcin el compromís i la responsabilitat social de les institucions públiques i privades amb la gent i amb el territori.

Lluita
obrera

DIRECTOR

Emili Rey i Baldó

CONSELL EDITOR

R. Bellera, C. Bertran, R. Bofill,
E. Boixadera, N. Caelles,
M. Contijoch, M. Garcia Biel,
X. González, D. Llobet,
E. París, T. Pérez, J.M. Romero

**SECRETÀRIA DE REDACCIÓ
I MAQUETACIÓ**

Anna Segura Cintas

FOTOGRAFIA

M.J. Mora, Antonio Rosa
D. García, Sergi Ramos

PORTADA

La Page Original

CORRECCIÓ

Servei Lingüístic CONC

EDITA

Comissió Obrera Nacional de
Catalunya

REDACCIÓ

Via Laietana, 16, 5a planta,
08003 Barcelona,
tel. 93 481 29 05
fax: 93 315 17 24

ADREÇA ELECTRÒNICA

comunicacio@ccoo.cat
web: www.ccoo.cat

IMPRIMEIX

LITOGRAFIA ROSÉS

DIPÒSIT LEGAL

B 10298/78

“La teva força és decisiva”

Aquest és el nou lema que hem triat per a la campanya d'eleccions sindicals de CCOO de Catalunya.

Són temps durs, la crisi econòmica continua afectant els treballadors i treballadores en forma d'atur, expedients de regulació, tancaments d'empreses, congelació salarial. És en aquests moments que es demostra la utilitat del sindicat, assessorant i acompanyant els treballadors i treballadores i defensant els seus drets.

CCOO som la garantia de defensa i millora de les condicions laborals. La garantia que ens dona la independència dels poders polítics i econòmics. La garantia que demostrem dia a dia amb la fermesa en la defensa de les persones treballadores.

Però necessitem la teva força. Els treballadors i treballadores hem de ser protagonistes de la defensa i la millora de les condicions laborals, participant en les mobilitzacions, amb la força de l'afiliació, votant en les eleccions sindicals.

Els reptes de l'economia i del mercat de treball són molts i els poders econòmics tenen força per implantar les seves reformes retallant drets i protecció social.

Però nosaltres no ens hi resignem. Tots i totes junts impedirem ser els i les que paguem la crisi amb la nostra feina, amb les nostres condicions laborals, amb la precarietat, amb els nostres sous. I la teva força és decisiva per aconseguir-ho.

Elena Espinosa

“Es necesario avanzar hacia una nueva economía que sea capaz de generar nuevos yacimientos de *empleo verde*”

El Gobierno español ha sido pionero en regular y desarrollar los instrumentos para el diálogo social en torno al cambio climático. A nivel internacional, ¿existe también esta sensibilidad o hay reticencias?

Las evidencias del cambio climático han revelado que afectará a todos los aspectos de nuestra vida: desde el abastecimiento de agua y alimentos o la salud hasta nuestros modos de producción y consumo. El empleo será un sector al que también ciertamente afectará. En el ámbito europeo está habiendo un intenso debate sobre las repercusiones en el empleo de la actual crisis, cuyas raíces precisamente han puesto de manifiesto la importancia de los vínculos entre la sostenibilidad ambiental, la economía y la sociedad. En algunos países la estructura del diálogo social que se ha comenzado a desarrollar en España no está tan implantada, pero cada vez hay más debate sobre los cambios que se van a dar en los mercados laborales, tanto en el ámbito nacional como global, para superar esta transición hacia una economía baja en carbono.

¿La crisis económica es una oportunidad para avanzar en una economía basada en actividades menos contaminantes y un empleo más sostenible?

Precisamente la actual situación económica ha puesto de manifiesto que el modelo de crecimiento adoptado principalmente por los países industrializados, basado en un consumo masivo de los recursos naturales y energía barata, ha demostrado ser insostenible y exige cambios que a la vez permitan al resto de países desarrollarse adecuadamente. Para salir de esta insostenibilidad es necesario avanzar hacia una nueva economía basada en principios ecológicos que sea capaz de generar nuevos yacimientos de

Elena Espinosa es ministra de Medio Ambiente, Medio Rural y Marino

“empleo verde”. La lucha contra el cambio climático se convierte en una de las piezas más importantes dentro de esta nueva visión. Se abre por tanto un yacimiento de empleos verdes en sectores que, por ejemplo, ayuden a reducir el consumo de energía, materias primas y agua mediante estrategias de eficiencia; también en ámbitos de descarbonización de la economía y reducción de las emisiones de gases de efecto invernadero, así como en aquellos sectores que contribuyan a disminuir y evitar las diversas formas de contaminación y residuos.

Dígame algunos ejemplos de iniciativas de lucha contra el cambio climático que ya son una realidad en la actualidad.

Dos ejemplos claros son las políticas de impulso del ahorro y la eficiencia energética y las políticas de impulso a las energías renovables.

Las políticas de impulso a la eficiencia energética, entre las que destacan el Plan de ahorro y eficiencia energética 2008-2012 (PAE4), que se incluía en la Estrategia española de cambio climático y energía limpia, y el Plan de activación del ahorro y la eficiencia energética 2008-2011, han ayudado a mejorar notablemente la intensidad energética de España con una reducción acumulada de la misma del 11,3% en los últimos cuatro años, lo que ayuda a España a seguir generando riqueza consumiendo menos energía. Hay que recordar que en España, las actividades energéticas tienen un peso de más del 78% en el total de las emisiones GEI.

El nuevo Plan E de medidas de impulso del empleo en España parece tener muy en cuenta los objetivos de futuro basados en una transición justa para los trabajadores ante el cambio climático.

El nuevo fondo para el empleo y la sostenibilidad local está dotado de 5.000 millones de euros y va a suponer un importante estímulo de la economía y del empleo, como lo ha sido el actual fondo local del Plan E. Sin embargo, en esta ocasión se van a primar proyectos relacionados con el nuevo modelo productivo y de economía sostenible que el Gobierno quiere impulsar. En este sentido se van a financiar proyectos destinados a la sostenibilidad económica (parques empresariales, científicos y tecnológicos, viveros de empresa, acceso a redes de telecomunicaciones, etc.), sostenibilidad ambiental (impulso de ahorro y eficiencia energética, utilización de energías renovables...) y sostenibilidad social (los ayuntamientos podrán destinar hasta un 20% del dinero que les corresponda a proyectos de finalidad social como construcción, rehabilitación, centros de servicios sociales, sanitarios, culturales y deportivos, etc.).

Por supuesto, tienen que ser de ejecución inmediata y generadora de empleo.

¿Qué papel juegan los sindicatos en este cambio de modelo productivo, en este proceso hacia la economía verde?

Los agentes sociales son actores clave en el cambio de modelo de desarrollo hacia una economía baja en carbono. Un ejemplo de su labor está en el papel que están desempeñando en las mesas de diálogo social y sectorial creadas en el marco del Real decreto 202/2006 en España, así como su participación en las negociaciones internacionales del clima para definir el nuevo régimen post 2012. Los esfuerzos por mitigar el cambio climático y sus efectos van a generar nuevos empleos en otros sectores, pero también van a tener consecuencias en otros ámbitos que necesitarán adaptarse e incluso reinventarse en esta nueva situación, como pueden ser la agricultura

ra y el turismo. El papel de los sindicatos va a ser relevante en la vigilancia de salarios bajos, inseguridad de los contratos y exposición a materiales peligrosos, como también en el fomento de la capacitación para las nuevas demandas laborales, etc.

¿Estamos a tiempo para afrontar los retos que se nos presentan ante el evidente cambio climático que vivimos o vamos un poco tarde?

Estamos a tiempo y estamos trabajando en esa dirección. Por ello necesitamos llegar a un acuerdo global en Copenhague sobre el nuevo régimen que nos vamos a dar para el periodo 2012 en materia de cambio climático. La apuesta por políticas de lucha contra el cambio climático apuntan hacia la transformación de nuestro modelo productivo basada en el desarrollo de tecnologías más limpias y renovables y una economía baja en carbono, lo cual ya empieza

a significar una oportunidad de enormes beneficios económicos, sociales y ambientales en los próximos años. Ello va a requerir por parte de los gobiernos políticas públicas audaces capaces de romper el inmovilismo del 'business as usual', gestionar este periodo de transición de la manera menos traumática posible mediante políticas activas que aporten incentivos, señales y marcos reguladores estables y seguros; también deben contemplar políticas para proteger a los grupos sociales más desfavorecidos y a los países más vulnerables. En toda esta tarea que tenemos por delante necesitamos la participación de los agentes económicos y sociales en un diálogo activo que garantice la transparencia y la corresponsabilidad en la implantación y gestión de las medidas socioeconómicas de acompañamiento.

Emili Rey

ATLANTIS
assegurances

ATLANTIS Llar, la millor assegurança de llar amb els serveis domèstics més innovadors.

**Tot
en Un**

La teva llar i els teus béns assegurats, amb 4 nivells de protecció perquè puguis triar el que millor s'adapti a les teves necessitats.

Les teves reparacions domèstiques

El teu tècnic informàtic

El teu advocat

Informa-te'n a la teva delegació més propera o truca'ns al **901 500 400**

Avantatges exclusius per als afiliats/ades a

2.000 persones es manifesten a Barcelona

El sector de la neteja, en lluita

El mes d'octubre passat s'ha caracteritzat per acollir les mobilitzacions del sector de la neteja d'edificis i locals. CCOO va presentar una campanya per reclamar millors condicions laborals. Un informe elaborat per la Federació d'Activitats Diverses demostra que les treballadores catalanes de la neteja d'edificis i locals cobren un 48% per sota del salari mitjà de Catalunya. Per això s'ha impulsat aquesta campanya de mobilització, juntament amb UGT, i amb el lema "Netegem els salaris baixos i la precarietat del nostre sector, mil euros ja". Amb aquesta campanya es reclama la negociació d'un conveni digne en un sector que agrupa més de 50.000 persones.

IMPORTANT MANIFESTACIÓ A BARCELONA

D'aquesta manera, el dijous 1 d'octubre a la tarda es va convocar una gran manifestació a Barcelona, amb presència de treballadores de la neteja d'edificis i locals arribades en autocar des de diferents punts de Catalunya. La marxa, seguida per prop de 2.000 persones, va sortir de la plaça Urquinaona i va arribar a la plaça de Sant Jaume, on va tenir lloc una fregada simbòlica per netejar els baixos salaris.

Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya, va participar en la capçalera de la manifestació, una mobilització que es produïa ben a prop del 7 d'octubre, la Jornada Mundial pel Treball Digne. El secretari general va celebrar l'èxit de la convocatòria i va exigir acabar amb les desigualtats en un col·lectiu especialment castigat.

Les treballadores de la neteja d'edificis i locals cobren un 48% menys del salari mitjà de Catalunya

LES PETICIONS DE CCOO

CCOO reclama cinc punts fonamentals. En primer lloc, es demana un mateix text del conveni i una mateixa aplicació per a tot Catalunya (sobretot es vol un mateix salari a tot el territori). També s'exigeix l'equiparació salarial de Lleida amb la resta de províncies: actualment el salari anual de les treballadores lleidatanes és 1.500 euros inferior al de la resta de Catalunya. Un tercer punt és l'augment salarial: de tres euros per dia natural, per arribar als mil euros. El sindicat també demana que el conveni garanteixi que, en cas d'acomiadament improcedent d'un treballador/a, sigui ell/a mateix qui decideixi si l'accepta o bé si prefereix incorporar-se al seu lloc de treball. Finalment, CCOO reivindica la reducció de la jornada laboral.

VAGA EN EL SECTOR DE TRANSPORT DE VIATGERS A BARCELONA

CCOO de Catalunya va convocar els 8.000 treballadors i treballadores del sector del transport de viatgers de la província de Barcelona a una vaga per desbloquejar el conveni col·lectiu i per denunciar la posició intransigent de la patronal, la qual proposa una congelació important dels sous. També es nega a incloure en el conveni els canvis normatius relacionats amb els temps de treball i els descansos en la conducció, a banda de no voler aplicar la Llei d'igualtat per facilitar la conciliació de la vida familiar i la laboral.

ACTE DE RECONeixEMENT A L'AFILIACIÓ DE CCOO DE CATALUNYA

El passat dissabte 28 de novembre, CCOO de Catalunya va tornar a fer l'acte anual de reconeixement als afiliats i afiliades amb més de 25 anys d'antiguitat en la nostra organització. A més, també es va donar la benvinguda als nous companys i companyes recentment afiliats, i es va lliurar el cinquè carnet solidari de CCOO de Catalunya. L'acte va tenir lloc a Terrassa, a l'Auditori del Centre Cultural de Caixa Terrassa, i en aquesta ocasió va rebre el carnet solidari l'exfiscal anticorrupció Carlos Jiménez Villarejo.

Mobilització contra la política laboral antisocial de l'ONCE

Discriminació salarial, acomiadaments, tancament de centres, retirada de quioscos i accions indignes contra els treballadors que va portar CCOO a convocar accions de protesta contra la direcció de l'ONCE. L'objectiu

d'aquestes mobilitzacions era denunciar la política antisocial insuportable consistent en dotzenes d'acomiadaments de persones invidents i discapacitades al·legant baixa rendibilitat, tancament de centres, acomiadament de personal administratiu i de neteja, amenaces de retirades de quioscos per reduir costos de manteniment, la no renovació de contractes temporals per després tornar-los a fer amb una reducció del salari

d'un 30% o el copagament de la prima d'una pòlissa sanitària complementària que fins ara era gratuïta.

MANQUEN PROFESSIONALS A LES PRESONS CATALANES

CCOO i la resta d'organitzacions sindicals van convocar accions de protesta contra la Conselleria de Justícia per evidenciar la greu situació de manca de professionals als centres penitenciaris de Catalunya. Aquest fet lamentable afavoreix l'increment de les situacions d'inseguretat en la relació dels treballadors amb els interns. Sorprenentment, la Conselleria continua obrint centres penitenciaris, com el de Lledoners a Sant Joan de Vilatorrada, sense els mitjans necessaris per al seu bon funcionament.

CCOO alerta del perill de retallar els serveis públics

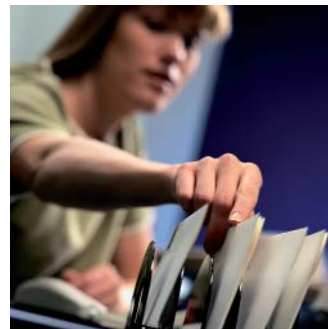
Marc Contijoch

CCOO de Catalunya considera que, en moments de dificultats econòmiques com l'actual, una de les mesures importants per poder sortir de la crisi és la potenciació dels serveis públics i, en definitiva, del nostre Estat del benestar.

Davant la crisi econòmica, les patronals espanyoles com la CEOE, o les catalanes Foment del Treball i Pimec, han aprofitat per demanar que es pugui acomiadar lliurement els treballadors i treballadores i que es redueixin els sous i les cotitzacions socials, entre d'altres mesures. A més, també han fet una especial incidència en el nombre d'empleats públics, que, segons els representants dels empresaris, és massa elevat i s'hauria de reduir.

A Espanya, només el 9% dels treballadors i treballadores desenvolupa la seva feina en el sector públic, mentre que a la Unió Europea la mitjana és del 16%, amb països com Dinamarca, on el 26% dels assalariats treballen per a l'Administració.

L'Estat gestiona directament els serveis públics com la policia, la sanitat, l'ensenyament, la justícia, els serveis socials, els transports, la cultura, els esports, etc., i ho fa assegurant-ne el control i l'eficàcia per arribar a tota la ciutadania amb les mateixes condicions i garantint d'aquesta manera la justícia social i la redistribució de la riquesa.

CCOO s'oposa a la retallada del 3% de la plantilla de la Generalitat

REDUCCIÓ DE LA PLANTILLA

El problema es produeix quan és la mateixa Administració la que redueix els pressupostos que destina als serveis que ofereix i posa en perill la qualitat d'aquests serveis.

D'aquesta manera ha actuat recentment la Generalitat de Catalunya, que ha aprovat un decret que pot suposar la reducció d'un 3% de la plantilla. Aquest fet tindrà un cost negatiu per a la qualitat dels serveis que rebem els ciutadans i per als empleats públics, que veuran empitjorades les seves condicions laborals.

Per CCOO de Catalunya, cal apostar per la creació d'ocupació de qualitat en el sector públic, per millorar l'atenció a la ciutadania i les condicions laborals dels treballadors de les administracions i per impulsar els serveis socials. Aquesta aposta és fonamental per dinamitzar l'economia i per enfortir el nostre Estat del benestar, així com per posar les bases del canvi de model productiu al nostre país.

Atenció integral a malalts avançats**Més oportunitats,
gràcies a tu**

La Silvia és psicòloga clínica i directora d'un dels equips d'atenció psicosocial impulsats per l'Obra Social "la Caixa". Aquests equips treballen perquè els malalts avançats i les seves famílies rebin una atenció integral de qualitat. Gràcies a tu, iniciatives com aquesta són possibles. Si vols conèixer de més a prop la història de la Silvia, entra a: www.historiesambanima.com

Obra Social
Fundació "la Caixa"

**Acompanyar les persones
en moments difícils
dóna sentit a la seva tasca**

CCOO aposta per preservar el model de caixes

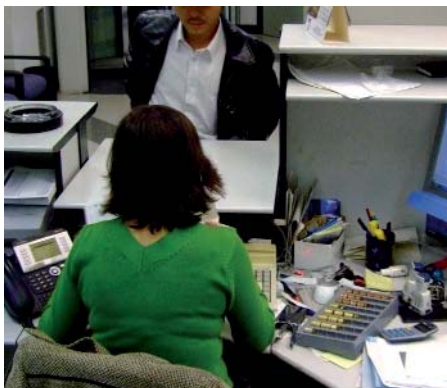
Dolors Llobet

De mica en mica es va configurant el futur mapa de les caixes a Catalunya, que ha de permetre dotar-les de més solvència i dimensió per respondre als problemes derivats de la situació econòmica actual i recuperar la seva funció d'intermediació financera, és a dir, de captar i prestar diners.

Són les conseqüències d'anys d'activitat massa dependent del sector immobiliari, que ara, amb l'augment de la morositat i la pèrdua d'ingressos per la baixada de tipus d'interès de les hipoteques, posen en perill la solvència de moltes d'aquestes caixes.

Aquests processos no estan exempts de riscos. Potser el més important és el de convertir les caixes en societats anònimes a través de l'emissió de quotes participatives amb drets polítics al final del període marcat pel FROB, i com a conseqüència acabar amb la dualitat del nostre sector financer entre banca i caixes.

Les caixes d'estalvi, a través de l'activitat financera i de l'obra social, contri-

El tracte personalitzat i la confiança dels clients són els elements d'èxit d'aquestes entitats

bueixen al desenvolupament econòmic i social del territori on estan ubicades, i alhora eviten l'exclusió financera de determinats sectors de la població. La desaparició de les caixes en altres països ha comportat l'exclusió financera de diverses capes de població.

PLANTILLES BEN DOTADES

L'altre perill és la pèrdua del model d'atenció de qualitat i de proximitat a les persones i al territori que pivota sobre la

professionalitat de les plantilles i que fa del tracte personalitzat i de la confiança dels clients els elements d'èxit d'aquestes entitats. Preservar el model de caixes vol dir tenir plantilles ben dotades, oficines repartides pel territori i un model comercial basat en el fet de donar resposta a les necessitats financeres dels clients i no en col·locació indiscriminada de productes.

CCOO estem entomant els processos de fusió conscients que per preservar el model de caixes cal abordar la reestructuració del sector, per tenir unes entitats més fortes i sòlides i amb estructures de costos més ajustades. Les nostres condicions per aprovar les propostes de fusió són: garantir la viabilitat econòmica de la futura caixa, mantenir la seva naturalesa jurídica i signar un acord laboral de fusió que garanteixi l'ocupació i les condicions laborals de la plantilla, perquè tenim el convenciment que aquestes tres condicions són absolutament necessàries per preservar el model de caixes d'estalvi.

MANEL GARCIA BIEL, ESCOLLIT PRESIDENT DEL CONSELL ASSESSOR DE LA CCMA

El passat 19 d'octubre, el plenari del Consell Assessor de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA) va escollir per unanimitat Manel Garcia Biel com a nou president. Economista i sociòleg, Garcia Biel ha estat fins aquest any portaveu i secretari de Comunicació de CCOO de Catalunya, així com membre del Consell d'Administració de "la Caixa" en representació dels treballadors, i actualment forma part de la Comissió de Control Financer de CCOO d'Espanya. Aquest òrgan, format per 21 persones, que representen la pluralitat de la societat catalana, té la missió d'assessorar la CCMA en matèria de programació i continguts.

CCOO AMB LES FINANCES ÈTIQUES

De fa temps, CCOO de Catalunya està compromesa amb les finances ètiques i solidàries: som membres de FETS-Finançament Ètic i Solidari, ens hem adherit al segell ètic d'assegurances Ethsi, treballem per estendre les inversions socialment responsables en els plans de pensions, i ens hem compromès en la creació d'una banca ètica (a través de Fiare). Tota aquesta línia de treball respon als interrogants sobre els criteris que s'apliquen a les inversions: veure si tenen en compte els sectors més desfavorits i si aposten per un canvi de model econòmic i social. Mitjançant un funcionament basat en criteris ètics i amb garantia de viabilitat, amb la banca ètica es vol aconseguir benefici econòmic i social. Us animo a visitar el web www.projectefiare.cat o l'oficina de Fiare Catalunya, al carrer de la Providència, 20, de Barcelona (93 368 99 82), i descobrir uns productes financers ètics i solidaris.

Ester Boixadera

CCOO proposa les bases per a un canvi del model productiu i la millora de la protecció social

Joan Carles Gallego i Herrera

La sortida de la crisi requereix canviar el patró de creixement, per fer-lo més sòlid, coherent amb les tendències globals i compatible amb un model social i de relacions laborals determinat

En el context global de la nostra economia, ens trobem amb regulacions internacionals que promouen el pas d'una economia d'alt consum de carboni a una de baix consum; amb un procés d'envelliment de la població, que continuarà els propers anys; amb el fet que les noves tecnologies de la comunicació s'estendran més en l'activitat productiva, modificant processos, serveis i productes. El canvi de model, a més de la centralitat del valor del treball, ha de tenir present un model social que doti dels béns i serveis col·lectius (atenció a les persones, educació, salut, R+D+i, etc.).

Calen polítiques que promoguin la innovació i la formació, reforcin la base industrial existent i potenciïn el seu creixement més sòlid i sostenible. Inversions i ajuts, regulacions sectorials, despesa pública corrent i fiscalitat són, entre d'altres, necessàries per a un canvi de model real. El nou model productiu ha de permetre passar d'un alt consum en carboni a un baix consum; d'un model amb un gran pes dels sectors de poc valor afegit, a un amb més pes dels sectors més dinàmics; d'un model que s'ha basat en sectors intensius en mà d'obra a un en què predominin els sectors intensius en capital. S'ha de modernitzar la forma de produir, en estalvi de materials, eficiència energètica, organització del treball, i també de la mateixa relació dels treballadors i treballadores amb l'empresa en la planificació de l'activitat productiva.

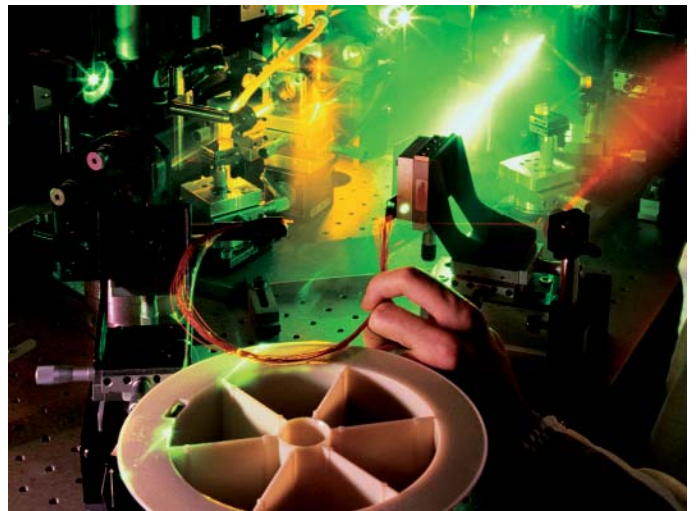
MAJORS QUALIFICACIONS I MÉS FORMACIÓ

Els increments de productivitat no s'obtenen per l'ús intensiu de mà d'obra barata i precària, sinó per la millor capacitat d'utilització de les noves eines tecnològiques i organitzatives. Cal, per tant, reforçar l'educació i la formació, augmentar el saber general, facilitar la polivalència i la mobilitat funcional, promoure els valors de la innovació i l'ús intel·ligent de les eines disponibles. Més qualificacions i més formació han de canviar la relació de la persona amb el fet productiu, amb la realitat empresarial, amb unes relacions laborals més humanes, més democràtiques, més participatives. Cal més participació dels treballadors i treballadores en la planificació i la gestió empresarial, eliminar la temporalitat injustificada i incrementar la qualificació dels treballadors. Necessitem un nou marc de relacions laborals en què el paper del treball sigui fonamental, ja que el coneixement i la formació són la base per a la innovació; i l'estabilitat i la seguretat són el determinant de la productivitat; i tot això requereix de participació com a motor del canvi empresarial.

REOBRIR EL DIÀLEG SOCIAL

CCOO volem consensuar les mesures per canviar el model productiu, i reclamem reobrir el marc de diàleg social tripartit i reforçar la negociació col·lectiva, trencant el bloqueig dels convenis que la patronal no vol complir.

En el diàleg social tripartit proposem: millorar tant la protecció social de les persones que s'han quedat sense feina com els serveis públics d'ocupació, en especial la formació i l'orientació; evitar la sagnia de destrucció d'ocupació que s'està generant, amb mesures d'intervenció en el sistema financer, donant ajuts a empreses i sectors amb projecte i viabilitat futura; anticipar inversions en infraestructures generadores d'alta ocupació; millorar determinats serveis públics que generen ocupació directa i milloren la cohesió social (atenció a la dependència, educació infantil, formació, recerca); modernitzar sectors bàsics, que tenen un alt volum d'ocupació, i impulsar els sectors beneficiats per les macro tendències de canvi i en els quals tenim avantatges competitius. I això s'ha de fer combi-

S'ha de modernitzar la forma de produir en estalvi de materials, en eficiència energètica, en organització del treball i també en la mateixa relació dels treballadors i treballadores amb l'empresa

nant inversions públiques, ajuts públics, regulacions sectorials, utilitzant la despesa pública corrent i amb una fiscalitat progressiva que garanteixi la suficiència d'ingressos i incentivi els processos més eficients. A Catalunya hem de reclamar un marc propi de concertació social, que faci que les competències de la Generalitat actuïn sobre les persones i que incideixin en la reactivació econòmica: millora dels serveis d'ocupació, de les oficines i dels processos d'individualització de la recerca d'ocupació; millora en l'accés a la Renda Mínima d'Inserció per evitar l'exclusió social; desenvolupar la Llei de política industrial; impulsar espais sectorials i engegar tots els instruments de política industrial; elaborar el mapa dels sectors i comarques que necessiten programes de reindustrialització; redimensionar l'Institut Català de Finances, amb més recursos tècnics, humans i econòmics, i reformar la formació professional, integrant els subsistemes i establint pràctiques de treball real.

ESTABILITAT I SEGURETAT A L'EMPRESA

I cal també abordar el canvi en l'empresa: l'estabilitat i la seguretat són elements fonamentals per dur a terme el canvi de model productiu des de l'empresa. Caldran empreses més flexibles i serà el treballador (qualificat i innovador) la garantia de la qualitat del resultat. S'ha de reformular l'actual marc de relacions laborals a l'empresa, apostant per l'estabilitat i la seguretat per garantir la innovació i l'adequació als canvis. La solució a la competitivitat de l'economia catalana no rau en els costos laborals. Més flexibilitat en la gestió de les relacions laborals no passa per reformes dels contractes o per facilitar l'acomiadament, com reclamen sectors de la patronal. En la negociació col·lectiva es pot parlar de la flexibilitat negociada, i és on podem donar les respostes que necessiten els sectors i les empreses, que actuen en entorns flexibles i globals. Hi ha solucions imaginatives a treballar en la negociació col·lectiva: millores organitzatives enfront de càrregues de treball; jornades flexibles enfront de sistemes fordistes d'hores extres i ajustos; categories d'ingrés amb costos laborals menors i processos d'homologació enfront de dobles escales salarials; contractes de relleu i jubilacions a temps parcial enfront dels ERO, etc. És millor utilitzar la negociació col·lectiva per abordar la flexibilitat pactada que no entrar per la via dels baixos salaris o de l'acomiadament lliure.

El primer, però, és desbloquejar la negociació col·lectiva i complir els acords signats, si volem recuperar la confiança entre les parts per abordar els canvis. I després plantegem a la patronal negociar un acord a tres anys que esglaoni la puja retributiva, mantenir el poder adquisitiu en el període, amb compromisos amb l'ocupació i l'estabilitat, limitar la temporalitat i garantir la reinversió dels beneficis en innovació i ocupació.

CCOO tenim propostes per sortir de la crisi en positiu, però hem d'estar mobilitzats per fer visibles les nostres propostes per al canvi de model productiu i de millora de la protecció social, així com la nostra oposició a qualsevol retall de drets.

La força sindical és la suma de tots i totes

Xesús González

Ens trobem amb certa freqüència que hi ha treballadors i treballadores que ens preguntem què fem els sindicats contra la crisi o què fem per defensar el dret de les persones que estan en situació d'atur.

En general, les persones que ens fan aquesta pregunta ho fan des del desconeixement de la nostra activitat a les empreses i en la societat i, sobretot, ho fan des de la manca de compromís amb una organització sindical, és a dir, no són afiliats o afiliades.

Les CCOO, com a sindicat majoritari a Catalunya i a Espanya, tenim com a objectiu fonamental agrupar treballadors i treballadores per defensar els nostres drets en tant que

tals, en situació d'actius o en atur, i com a ciutadans i ciutadanes.

Aquesta defensa dels nostres drets i el fet de conquerir-ne de nous l'exercim a partir de la nostra força sindical, que es concreta en l'afiliació d'un nombre molt

important de treballadors i treballadores (uns 188.000 a Catalunya i 1.195.000 a Espanya) i en la nostra representativitat en les eleccions sindicals, amb 26.196 delegats i delegades a Catalunya, distribuïts en un i en l'altre cas entre tots els sectors de la producció i els serveis.

Aquestes xifres ens fan ser el primer sindicat de Catalunya, tant en afiliació com en representativitat, però no ens deixen satisfets perquè encara hi ha molts treballadors i treballadores sense afiliar i moltes empreses que no han escollit representació sindical.

COMPROMÍS

És molt important que les persones que hem assolit el compromís d'afiliar-nos a CCOO expliquem als nostres companys i companyes de feina que la força del sindicat és la suma de la força de tots i totes i, per tant, han de fer el pas cap a l'afiliació. Només des d'una àmplia afiliació i representativitat podem fer front a la crisi i protegir els nostres drets i prestacions laborals i socials tant en situació d'actius, ja sigui com a assalariats o autònoms, com en situació d'atur o com a pensionistes.

El sindicalisme internacional demana una transició justa per als treballadors davant el canvi climàtic

A principis de novembre Barcelona va acollir la Conferència del Clima, preparatòria de la Cimera de Copenhaguen, que s'ha celebrat durant el tancament d'aquest número de *Lluita Obrera*, i de la qual ha sortit el nou acord de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle. Els sindicats, que han participat en la Conferència com a observadors, han demanat als líders mundials que l'acord que surti de Copenhaguen per fer front al canvi climàtic reculli una transició justa per als treballadors.

Es tracta que, tant en les conseqüències del ja inevitable escalfament global com en el desenvolupament de les polítiques de mitigament, les poblacions i treballadors més vulnerables no en resultin perjudicats. 'Transició justa' comprèn tant l'aprofitament de les oportunitats -noves ocupacions verdes, sostenibles i decents- com el gir cap a la sostenibilitat de les ocupacions ja existents. La campanya de la Confederació Sindical Internacional (CSI) per una transició justa es va iniciar el 3 de novembre amb una jornada

de presentació a Barcelona, organitzada per CCOO i UGT. La jornada va comptar amb una participació important. Van participar-hi, entre d'altres, l'alcalde de Barcelona, els líders sindicals de CCOO, UGT i la CSI i la ministra de Medi Ambient, Elena Espinosa.

MANIFEST DE SUPORT

El sindicalisme internacional va impulsar un manifest de suport a la transició justa perquè els líders mundials tinguin en compte les demandes dels treballadors per fer front al canvi climàtic.

La transició justa és un conjunt de mesures orientades a moderar l'impacte social en alguns sectors de les mesures de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, així com de les mesures d'adaptació al canvi climàtic, amb la finalitat de recuperar la confiança en la capacitat d'avançar i consolidar una economia basada en activitats menys contaminants i de més valor afegit (economia verda) que garanteixi l'ocupació i la qualitat de vida per a tots els ciutadans.

UN COS CUIDAT
ÉS UN COS SALUDABLE

Primera
visita mèdica,
gratuïta

902 12 33 66
www.clinicalondres.es

Només per ser afiliat/ada de **CCOO CATALUNYA**, tu i els teus familiars directes podeu gaudir de descomptes especials en tots els tractaments per a home i dona de **CLÍNICA LONDRES**. Informa't sobre els nostres tractaments personalitzats i condicions de finançament. A més a més, si véns entre **gener i març**, et beneficiaràs d'una oferta molt exclusiva. Imprescindible acreditar-se a la primera visita a la clínica.

	TRACTAMENT COMPLET DE FOTODEPIL·LACIÓ	TARIFA PRIVADA	TARIFA CCOO CATALUNYA	PROMOCIÓ CCOO CATALUNYA des de gener fins març
DONA	ENGONALS + AIXELLES	775 €	645 €	615 €
	MITGES CAMES	1.135 €	960 €	905 €
	FEMENÍ GLOBAL	3.600 €	3.060 €	2.880 €
HOME	COLL + CLATELL	800 €	680 €	625 €
	TÒRAX O ESQUENA	1.900 €	1.615 €	1.495 €
	AVANTBRAÇ	500 €	425 €	395 €

Promoció especial limitada (no acumulable).
Tarifes vàlides fins al 31-12-2010

15% de descompte a la resta de tractaments excepte en cirurgia i BIG
COMPLET: Sessions limitades durant 3 anys.

Rosselló, 231. Barcelona. Tel. 933 683 998 - Enric d'Ossó, 2. Tarragona. Tel. 977 249 262
Plaça Lluís Casassas, 6. Sabadell. Tel. 937 242 898 - Calvet, 24-26. Barcelona. Tel. 934 391 696

UNITAT MÈDICA ESTÈTICA • UNITAT CIRURGIA PLÀSTICA • UNITAT LÀSER • UNITAT D'OBESITAT

CLÍNICA LONDRES
MEDICINA Y CIRUGÍA PLÁSTICA

BARCELONA / BILBAO / CASTELLÓ / CIUDAD REAL / MADRID / MURCIA / PAMPLONA / SEVILLA / TARRAGONA

Comença la presidència espanyola de la Unió Europea amb el repte de reforçar el model social europeu

Ricard Bellera

El primer semestre de 2010 Espanya haurà d'afrontar la responsabilitat de presidir la Unió Europea. El moment no podia ser més crític. Juntament amb la crisi institucional que va fer fracassar el Tractat Constitucional i que ha amenaçat la signatura del Tractat de Lisboa fins a l'últim moment, la Unió s'enfronta a una crisi econòmica sense precedents. El risc, més enllà de l'endeutament públic i de la pèrdua de competitivitat, és que la recuperació econòmica i la recuperació de l'ocupació no coincideixin. Si això porta a un increment de la pressió sobre el model laboral i la protecció social, finalment, la víctima propiciatòria podria acabar essent el model social europeu. En aquest sentit, el context polític no convida a l'optimisme. Amb el nou equilibri de forces al Parlament Europeu, la reelecció com a president de la Comissió Europea de Durão Barroso, i la composició del Consell Europeu després de les eleccions a Alemanya i al Regne Unit

(juny 2010), sembla clar que el perfil polític de la Unió Europea serà de caire encara més liberal. Les recents sentències del Tribunal Superior de Justícia Europeu restringint el dret d'actuació col·lectiva dels sindicats i la seva capacitat de tutela de la classe treballadora, reforçarien aquesta tendència, que subordina l'Europa política a l'Europa del mercat, i els drets socials a les llibertats econòmiques. El problema, però, és que aquesta Europa no és la del futur. Perquè el mercat europeu es dilueix en el mercat global, i la manca d'identitat política dóna veu a les tendències reacionalitzadores que amenacen el projecte europeu.

RENOVACIÓ DEL PROJECTE POLÍTIC

Enfront de la crisi, Europa necessita una coordinació encara més estreta de les seves polítiques econòmiques, socials i industrials; necessita, en definitiva, renovar el seu projecte polític. Aquest és el

principal repte de la presidència espanyola. Com a instruments, compta amb el nou Tractat, inclosa la Carta de Drets Fonamentals, i amb l'oportunitat que suposa haver d'actualitzar l'Estratègia de Lisboa. Junt a la Unió Monetària, aquesta agenda ha garantit els darrers 10 anys una política econòmica europea comuna, que, tot i no haver assolit els seus objectius, ha funcionat com a full de ruta per aconseguir més cohesió social i econòmica. La nova estratègia europea de creixement és doncs la principal oportunitat per desenvolupar el projecte europeu, per garantir l'efectivitat d'una política industrial comuna i per reforçar el nostre model social. Davant els detractors i escèptics, el Govern espanyol sempre podrà recordar que els països que més bé estan fent front a la crisi són aquells que en els seus models socials i econòmics més han defensat el valor i la protecció del treball, un valor que cal recuperar urgentment pel futur d'Europa.

Celebrada la II Jornada mundial pel treball digne

El passat dia 7 d'octubre es va celebrar a escala mundial la II Jornada mundial pel treball digne, que va convocar més de 420 actes repartits arreu del món. Destaquen manifestacions, seminaris, concerts i esdeveniments esportius, entre d'altres, que van tenir lloc en gairebé 110 països i entre els quals també s'hi inclou el nostre.

A Catalunya es va dur a terme una concentració de delegats i delegades a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, que va comptar amb la presència de Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya.

La jornada va estar organitzada per la Confederació Sindical Internacional i, enguany, el tema central va girar entorn de la crisi econòmica i la pèrdua de llocs de treball que aquesta crisi comporta.

Signat el Pacte Nacional per a les Infraestructures

El passat 16 d'octubre la Generalitat de Catalunya va escenificar l'acte de signatura del Pacte Nacional per a les Infraestructures. CCOO de Catalunya va estar present entre els signants d'aquest acord, que planteja una sèrie d'actuacions prioritàries en els àmbits de la mobilitat, l'aigua, els residus, l'energia, el sòl i les telecomunicacions. La Secretaria de Desenvolupament Territorial del sindicat valora l'aposta per invertir en equipaments i serveis ambientals, energies renovables, informació i comunicació i ocupació sostenible, entre d'altres. Es tracta d'un pacte que inclou mesures proposades per CCOO per millorar la qualitat de vida dels treballadors i treballadores.

Les infraestructures plantejades han de servir per disminuir els desequilibris territorials existents, així com aquells que afecten el conjunt de la nostra societat, afavorint la cohesió social i la modernització científica i tecnològica, sense perdre de vista els aspectes mediambientals.

APOSTA PEL TRANSPORT PÚBLIC

CCOO considera que s'ha de transformar la forma de moure's les persones i les mercaderies, apostar pel transport públic. Així, cal apostar pel transvasament de la carretera al ferrocarril i al tramvia, potenciar la construcció de baixadors laborals per acostar els tre-

balladors i treballadores als polígons industrials, construir noves estacions, crear nous serveis que no passin per Barcelona, potenciar els carrils bus-VAO.

La signatura del Pacte, amb representació de tota la societat catalana, ha de permetre canviar la tendència d'un sistema econòmic ineficient, malbarataador de recursos, territorialment i socialment desequilibrat i ambientalment insostenible. De la mateixa manera, haurà de permetre generar noves formes d'ocupació, noves activitats econòmiques, incrementar l'ús d'energies renovables, etc., i afavorir, en definitiva, la competitivitat de l'economia, la qualitat ambiental i l'estalvi energètic.

www.gencat.cat

A PARTIR DEL 07/11/09, EXPOSICIÓ AL PALAU ROBERT

www.gencat.cat/palaurobert

XARXES

 Un viatge per les infraestructures de Catalunya

Obrir l'aixeta, llençar les escombraries, agafar el metro, connectar-se a internet o fer que s'encengui una bombeta. Vine a conèixer al Palau Robert de Barcelona com són i com seran en un futur les xarxes d'infraestructures que tant afecten la teva vida i que fan possibles les coses més senzilles.

NO T'HO POTS PERDRE!

Generalitat de Catalunya

som-hi

L'Enquesta de Població Activa del tercer trimestre torna a evidenciar la destrucció de llocs de treball a Catalunya

Els resultats de l'Enquesta de Població Activa del tercer trimestre de 2009 indiquen que el nombre de persones aturades a Catalunya augmenta lleugerament en un 0,9% respecte al trimestre anterior, és a dir, es registren 5.300 aturats i aturades més. Amb aquest lleuger augment de la població aturada, la taxa d'atur a Catalunya es manté en un 15,9%. Cal destacar que són les dones les que han augmentat el percentatge d'aturades, mentre que el nombre d'homes s'ha reduït. En comparació amb la resta d'Espanya, la situació del nostre país en aquest període és força negativa, ja que ens situem com la segona comunitat autònoma que més ha augmentat les seves xifres d'atur respecte al mateix trimestre de l'any anterior (263.500 aturats i aturades). Les xifres de població ocupada indiquen un petit canvi de tendència respecte als trimestres anteriors. L'ocupació a Catalunya ha augmentat en 9.600 persones, mentre que a la resta de l'Estat ha patit una caiguda de 14.200.

AUGMENTA L'ATUR ENTRE LES DONES

Després de l'alentiment de la caiguda d'ocupació en sectors més masculinitzats, les dades de l'EPA ja no segueixen reflectint l'empit-

jorament de la situació laboral dels homes, ja que aquests han vist reduïda la taxa d'atur en -0,3 punts percentuals respecte al trimestre anterior. És l'atur de les dones el que ha augmentat considerablement, concretament en 0,6 punts percentuals més. En termes anuals, la variació en la taxa d'atur és de 7 punts percentuals, tant per als homes com per a les dones.

En aquest escenari, CCOO de Catalunya exigeix que el Govern posi en marxa les mesures de caràcter urgent per reactivar l'economia i per crear ocupació que els agents socials hem proposat. CCOO reclama que la Generalitat posi en marxa la Renda Garantida de Ciutadania, que garanteixi una prestació econòmica a les persones que no tenen ingressos per fer front a les seves necessitats bàsiques, i vol que es garanteixi la protecció social de les persones aturades, especialment les que han esgotat les seves prestacions. Finalment, CCOO denuncia l'actitud de la patronal, que intenta aprofitar la crisi per retallar drets laborals, posant en perill el diàleg social. Per canviar el model productiu no es pot continuar competint amb baixos costos laborals.

La sagnia d'acomiadaments no para

Milers de persones es van manifestar a Tortosa contra l'anunciat tancament de Lear, de Roquetes, que deixarà al carrer 520 treballadors i treballadores. Aquesta decisió és un cop molt dur per a les Terres de l'Ebre, que veuran la seva economia molt afectada amb la marxa d'un dels seus motors industrials.

Però, lamentablement, el cas Lear només és la punta de l'iceberg del degoteig d'ex-

pedients de regulació d'ocupació que hem patit en els darrers mesos a les nostres empreses. Les empreses de motocicletes Honda i Derbi no s'han escapat de la crema, i han anunciat retallades de plantilla i expedients temporals d'ocupació. Sobre la decisió d'Honda planeja l'ombra de la deslocalització de la producció, i en el cas de Derbi, una preocupant manca de projecte industrial de futur. Als anuncis de

retallades d'ocupació han seguit també les mobilitzacions de les plantilles. És el cas de les empreses del Grup Saint Gobain, que pot representar, de moment, una pèrdua de 1.500 llocs de treball a Xerès i que també pot afectar les

plantas de Catalunya. La preocupació per la pèrdua de la feina i la manca de plans industrials de futur ens la trobem també en empreses com Sharp, a Sant Cugat; INEC-SA, a Cassà de la Selva; Calsonic, de Santa Margarida i els Monjos, amb l'anunci de 120 acomiadaments; IPT, de Girona, on també han començat a acomiadar gent; Temoinsa, de Granollers, amb molts dubtes sobre el seu futur i la manca de cobrament de les nòmines; Leventon, empresa de material hospitalari que aprofita la crisi per acomiadar treballadors; l'anunci de tancament de la planta de Leoni Furas, a Piera, i la reducció de plantilla en la que té a Torà de Lleida; el tancament també d'Accensi, de Vilassar de Mar, o el que quedava d'Aismalibar, a Montcada i Reixac. Un autèntic reguitzell de destrucció d'ocupació que posa en perill la base industrial de Catalunya.

Els treballadors de les Terres de l'Ebre es van manifestar per reclamar la reindustrialització de la zona.

La modificació de la Llei d'estrangeria perd l'oportunitat d'eliminar discriminacions

Ghassan Saliba

El 29 d'octubre el Congrés de Diputats va aprovar una nova modificació de la Llei d'estrangeria, la quarta en 9 anys. Les tres anteriors es van donar amb un govern del PP, i van comportar retallades molt radicals en drets fonamentals i drets humans. Aquesta nova modificació es dona amb el partit socialista en el Govern, però, malgrat això, no representa un canvi profund en la recuperació de drets i l'eliminació de la situació de discriminació. Per contra, alguns aspectes s'han agreujat encara més.

La part positiva de les modificacions és la recuperació de drets fruit d'una sentència del Tribunal Constitucional, com són els drets a la reunió, a l'associació, a la sindicació, a la vaga, a la manifestació i a l'assistència jurídica gratuïta. També és positiu el reconeixement del dret al treball de les persones reagrupades sense necessitat de cap tràmit administratiu. Aquesta ha estat una reivindicació sindical de CCOO, i per aconseguir-la el sindicat va organitzar a Catalunya diverses mobilitzacions perquè les persones reagrupades, sobretot joves i dones, poguessin treballar. Una altra demanda sindical que recull la llei és el cas de les dones que pateixen la violència masclista: a partir d'ara, la víctima té el dret d'accedir a un permís de residència i d'una autorització de treball. També s'hi introdueixen aspectes positius de la Llei de les parelles de fet o de les unions civils, equiparant les unions civils al matrimoni en matèria d'estrangeria i reagrupament familiar.

LIMITACIÓ DE DRETS

Per contra, la reforma agreuja la discriminació entre ciutadans, ja que limita el dret de viure en família: la llei nega als ascendents de les persones immigrades la consideració de formar part del nucli familiar; introdueix aspectes subjectius, com ara "un informe de la Comunitat Autònoma sobre el nivell d'integració", per a les renovacions de permisos; estableix dos nivells de drets per accedir a les ajudes

La llei nega als ascendents de les persones immigrades formar part del nucli familiar

d'habitatge; elimina el dret a les prestacions per desocupació per als treballadors i treballadores sense autorització per treballar, en el cas de sentència judicial que demostrï la relació laboral; incrementa el temps de detenció als centres d'internament de 40 a 60 dies per a les persones que es troben administrativament

en situació irregular; penalitza la solidaritat, l'empadronament de persones immigrades que no viuen en el domicili, i deixa en situació irregular les persones contractades en els seus països d'origen que, quan són aquí, l'empresa ja no vol donar-los l'alta a la Seguretat Social.

És molt curiós que totes les lleis d'estrangeria –i les seves repetides modificacions– hagin tingut sempre, com a pretext o base filosòfica, "la gestió o l'ordenació del flux de treballadores immigrants des dels països d'origen".

I ho és perquè, malgrat que les vies de contractació en origen no han funcionat i segueixen sense funcionar, en cap de les quatre modificacions que ha patit la llei s'ha canviat aquest model de gestió ineficaç. En canvi, les diferents modificacions de la llei han posat en qüestió els drets de les persones.

Des del sindicat no ens toca aquí valorar si hi ha més aspectes positius o negatius, perquè els drets fonamentals, els drets humans i els drets laborals no poden ser escollits a la carta. CCOO de Catalunya ha denunciat i seguirà denunciant tot tipus de discriminació, i en aquesta llei encara persisteix la discriminació de les persones estrangeres. És per això que considerem que s'ha perdut una oportunitat de fer una llei que assegurï la igualtat entre ciutadans.

Més agilitat i més proximitat a la ciutadania

El passat 1 d'octubre, la Generalitat de Catalunya va començar a gestionar les autoritzacions inicials de treball i les modificacions de permisos de treball per a persones estrangeres.

Des de CCOO considerem que això ha de permetre una millor atenció i més agilitat en la resolució dels tràmits administratius i, entre altres aspectes, valorem molt positivament el fet que l'àmbit geogràfic dels permisos sigui la comunitat autònoma i no, com fins ara, la província. Tanmateix, manifestem la nostra preocupació pel baix nombre d'oficines que faran aquests tràmits i per la manca d'informació a les persones directament afectades: persones estrangeres i empresaris i empresàries.

CCOO subscriu el Pacte Nacional per a la Immigració

CCOO de Catalunya ha signat recentment el Pacte Nacional per a la Immigració, en un acte en què han intervingut Joan Carles Gallego, secretari general de CCOO de Catalunya; Ghassan Saliba, secretari d'Immigració del sindicat; Carme Capdevila, consellera d'Acció Social i Ciutadania de la Generalitat de Catalunya; i Oriol Amorós, secretari per a la Immigració de la Generalitat.

En el seu moment, CCOO es va negar a subscriure aquest pacte en protesta per l'incompliment, per part de la Generalitat, d'altres pactes com ara el de l'Educació, però, actualment, la situació ha millorat i és per aquest motiu que CCOO s'ha volgut afegir a la resta de signants del Pacte per a la Immigració.

APORTACIONS DE CCOO

CCOO de Catalunya està plenament d'acord amb els eixos consensuats en els àmbits laboral, de serveis públics i en el de la cultura comuna i en va ser un dels principals impulsors, participant activament en l'elaboració del seu contingut i aportant moltes de les mesures que preveu.

Així doncs, davant el context econòmic que estem vivint, amb un important augment de l'atur, l'increment del risc d'aparició de manifestacions xenòfobes i racistes i amb el traspàs de les competències en les autoritzacions inicials i les modificacions a la

Generalitat, el sindicat ha considerat oportú donar un nou impuls a aquest pacte nacional i demana que se'l doti dels recursos suficients perquè no quedi en paper mullat.

CCOO de Catalunya considera que el Pacte Nacional per a la Immigració és un instrument vàlid i útil per fer una política a l'ofensiva i per consolidar la convivència i la cohesió social. Així mateix, CCOO vetllarà, d'ara endavant, perquè aquest pacte que ha signat s'apliqui correctament i esdevingui una bona eina per a garantir la convivència entre persones de diverses procedències.

Moment de la signatura

Impostos insolidaris

Rosa Bofill

Les polítiques neoliberals porten a reduir la presència de l'Estat, cosa que comporta que perdi pes la seva funció redistribuidora i de garant dels drets de ciutadania de tota la població. Això implica que la despesa social es redueixi i les desigualtats augmentin.

Quan la despesa social es redueix, les dones augmenten la seva càrrega de treball, ja que supleixen aquelles tasques que el serveis públics no cobreixen.

Encara estem molt lluny de la coresponsabilitat en les feines de cura; per tant, són les dones les que assumeixen, gairebé en exclusiva, aquest augment de la càrrega de treball.

Cal una reforma fiscal en el sentit contrari del que s'està fent en aquest país. És necessària una fiscalitat progressiva, que carregui sobre les rendes més altes, el patrimoni, les successions, i que controli l'economia especulativa, que no aporta res al benestar de les persones.

Perquè s'han de consolidar les polítiques d'igualtat, perquè calen mesures específiques per evitar que la precarietat i el treball a temps parcial siguin femenins, perquè no volem suportar moltes més hores de treball no retribuït que els homes...

Les dones necessitem uns impostos que garanteixin l'equitat i la solidaritat fiscal, perquè l'Estat pugui augmentar la despesa social, oferir serveis públics d'atenció a les persones i fer polítiques que posin en el centre aquestes persones.

La tira

Realitzat pel Centre d'Estudis i Recerca Sindicals

Un estudi de CCOO constata que a Espanya es paguen menys impostos que a Europa

El Centre d'Estudis i Recerca Sindicals (CERES) de CCOO de Catalunya ha elaborat un estudi sobre política fiscal comparada amb els països europeus de referència, en què es constata que a Espanya tenim un sistema fiscal que descansa en bona mesura en les rendes del treball, en què molts empresaris i professionals tributen com si fossin mileuristes i en què el frau fiscal adquireix una enorme dimensió. L'informe demostra que tenim una menor pressió fiscal i paguem menys impostos que a Europa, concretament la recaptació d'impostos per càpita a Espanya és un 26,5% inferior. Això s'expressa especialment en les rendes altes del treball i en les rendes del capital que tributen en l'IRPF. Per contra, estem molt per sota en despesa en protecció social en relació amb Europa. Si ens fixem en la UE dels 15 en relació amb el Producte Interior Brut, la despesa és del 27,5%, mentre que a Espanya no arriba al 21%, i a Catalunya encara és inferior. És lamentable que no s'hagin aprofitat els anys de més creixement econòmic per convergir amb Europa en despesa social dedicada a l'educació, la sanitat o els serveis socials. L'informe del CERES deixa clar que la polí-

tica fiscal seguida per tots els governs amb més o menys intensitat ha estat la mateixa, és a dir, introduir rebaixes fiscals en impostos directes que graven les rendes i els patrimonis, i augmentar els impostos indirectes, que paguem tots els ciutadans mitjançant el consum, independentment del nostre nivell de renda. I això porta al fet que el nostre sistema fiscal sigui cada cop més regressiu i que perdi progressivitat i suficiència.

ELS CANVIS QUE CAL FER

Aquestes dades comparades per CCOO demostren que fan falta més ingressos per dur a terme polítiques públiques que permetin fer front a la crisi, incentivar l'activitat econòmica i augmentar la protecció de les persones que han perdut la feina. Per això no estem d'acord amb les mesures fiscals introduïdes en els Pressuposts Generals de l'Estat, que no responen a la necessitat d'incrementar la fiscalitat dels que més tenen i més guanyen. Tot al contrari, l'esforç més gran recau, com sempre, sobre els treballadors i treballadores.

Per equiparar-nos a la mitjana europea caldria que les rendes del capital tribuessin al voltant del 25%, introduir elements de pro-

gressivitat, revisar clarament la tributació i el control sobre les SICAV, societats que gestionen els grans patrimonis, que només tributen l'1%. El tipus màxim de l'IRPF hauria d'incrementar-se fins a un 47%, i encara que és cert que els tipus impositius de l'IVA són actualment més baixos a Espanya que a Europa, ara no és el moment per gravar el consum amb una pujada que afecta més les persones que tenen una renda menor. CCOO reclama la introducció d'un nou tipus d'IVA del 20% que gravi els productes de luxe. S'ha de fer un debat global sobre la política fiscal, discutir les necessitats socials i els recursos públics necessaris per atendre-les. Cal gravar les rendes més altes i els guanys del capital, que paguin més els que més tenen, i deixar les cotitzacions socials tal com estan, ja que són en general superiors en altres països europeus, i la seva reducció tindria un impacte negatiu sobre el nostre sistema de pensions. Cal lluitar contra el frau fiscal, endurir sancions i imposar penes més severes per als defraudadors, i cal evitar rebaixes fiscals, com la supressió d'impostos com ara el de successions o donacions, que suposaria per a Catalunya deixar d'ingressar mil milions d'euros per a polítiques socials.

SEGIS

Alfons López & Pepe Gàlvez

Després de dos anys de la signatura

Calen noves mesures en el Pacte Nacional per a l'Habitatge

Dos anys després de la signatura del Pacte Nacional per a l'Habitatge entre Generalitat i agents socials i econòmics, CCOO considera que calen noves mesures i recursos addicionals per apaivagar els efectes de l'actual crisi econòmica.

L'esclat de la bombolla immobiliària, la crisi financera internacional o l'aturada en la construcció són realitats, sorgides després d'aquell 8 d'octubre de 2007, que ens situen en un nou escenari no previst.

El sindicat creu que els objectius del Pacte continuen sent vàlids, i cal reconèixer que s'ha avançat en la rehabilitació del parc d'habitatges i en els ajuts al pagament del lloguer, tot i que no tant en protecció oficial, per exemple. Ara cal apostar per facilitar l'accés a l'habitatge amb noves mesures i més recursos públics.

D'aquesta manera, CCOO proposa transformar en habitatge protegit l'estoc d'habitatges lliures pendent de venda, incrementar els recursos destinats a programes de rehabilitació i remodelació, i augmentar els ajuts per fer front al pagament de l'habitatge a les famílies amb dificultats.

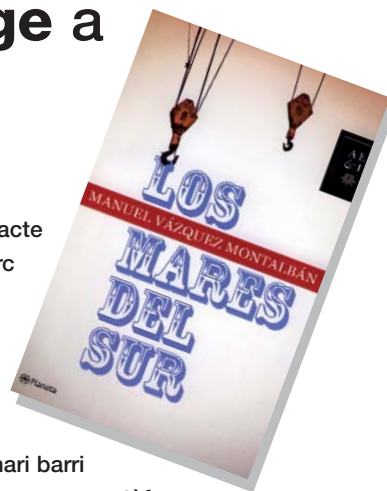
CCOO ret homenatge a Vázquez Montalbán

L'Àrea de Cultura, juntament amb la llibreria Negra y Criminal, va organitzar el passat 25 de novembre un acte d'homenatge a Manuel Vázquez Montalbán en el marc del 30è aniversari de la publicació de la novel·la *Los mares del sur* i l'atorgament a aquesta novel·la del Premi Planeta.

Los mares del sur és una novel·la policíaca de la sèrie Carvalho, ambientada en plena crisi econòmica i d'efervescència electoral de finals dels 70 a l'imaginari barri treballador de Sant Magí, de la perifèria de Barcelona, com a metàfora de la transició a la democràcia al nostre país. Hi apareixen contínues al·lusions al moviment obrer, a CCOO com a subjecte actiu de canvi, a la feina dels advocats laboralistes, als canvis en la patronal catalana, a la immigració massiva i les seves condicions de vida, a la corrupció urbanística dels poders institucionals o al paper que tenia el metro com a mitjà de transport als barris populars.

Durant l'exposició es va fer un recorregut per l'obra de l'autor i es van projectar una sèrie de fotografies i material escrit de la col·laboració entre el desaparegut autor i CCOO.

Un acte de justícia al compromís social d'un personatge irreplicable, que, tal com ell deia: "el compromís no abandona ningú en la vida, i el porta a cercar instruments per canviar les coses". Novament gràcies, Manolo, per la teva inestimable aportació a la cultura popular.

Va de lletres

La crònica gràfica de CCOO de Catalunya es presenta a Madrid

CCOO de Catalunya i la Unión Regional de CCOO de Madrid, van presentar, el passat 1 de desembre, la crònica gràfica *Una presència decisiva* al Centre Cultural Blanquerna, de Madrid, en un acte amb un nombre important d'assistència, amb convidats catalans que viuen i treballen a la capital de l'Estat.

Després de la salutació de José Cuervo, delegat de la Generalitat de Catalunya a Madrid, i de Jaime Ruiz, president d'AMESDE (Asociación para la Memoria Social y Democrática), va tenir lloc una interessant conversa sobre els orígens i similituds en la creació i el desenvolupament del sindicalisme en ambdós territoris, entre Joan Carles Gallego i Javier López, secretari general de la USMR.

Una presència decisiva recull la trajectòria del nostre sindicat al llarg de quaranta anys, des de la lluita antifranquista i la clandestinitat fins als reptes del moment actual, passant per etapes tan diferents com la transició política o les crisis industrials de finals del segle xx. Una mirada diferent sobre Catalunya a través dels seus protagonistes col·lectius: els treballadors i les treballadores d'arreu del país.

Un acte que ha volgut posar en valor la importància de la necessària complicitat entre els diferents pobles i nacionalitats, articulats a través d'un projecte que ve de lluny i que té futur, com és el sindicalisme de classe que representen les CCOO.

JM Romero

Encara no tens el carnet de la biblioteca?

Xarxa de Biblioteques Municipals de la Diputació de Barcelona

192 biblioteques a 125 municipis i 9 bibliobusos a 100 municipis

Podràs consultar i emportar-te en préstec tota mena de documents, fer ús de bases de dades, accedir gratuïtament a Internet, utilitzar les zones wi-fi, apuntar-te a activitats i obtenir descomptes en entrades a museus, teatres i cinemes i en la compra de llibres i discos.

Més informació:

www.diba.cat/biblioteques

**Diputació
Barcelona**

Àrea de Cultura

Xarxa de Biblioteques Municipals